Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (deviata komora)

z 26. októbra 2017 *

„Ochranná známka Európskej únie – Prihláška slovnej ochrannej známky Európskej únie Klosterstoff – Absolútne dôvody zamietnutia – Opisný charakter – Ochranná známka, ktorá môže klamať verejnosť – Článok 7 ods. 1 písm. b) c) a g) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 7 ods. 1 písm. b) c) a g) nariadenia (EÚ) 2017/1001] – Skoršia prax EUIPO“

Vo veci T-844/16,

Alpirsbacher Klosterbräu Glauner GmbH & Co. KG, so sídlom v Alpirsbachu (Nemecko), v zastúpení: W. Göpfert a S. Hofmann, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO), v zastúpení: A. Schifko, splnomocnený zástupca,

žalovanému,

ktorej predmetom je žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO zo 6. októbra 2016 (vec R 2064/2015-5) týkajúcemu sa prihlášky slovného označenia Klosterstoff ako ochrannej známky Európskej únie,

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora),

v zložení: predseda komory S. Gervasoni, sudcovia K. Kowalik-Bańczyk a C. Mac Eochaidh (spravodajca),

tajomník: E. Coulon,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 29. novembra 2016,

so zreteľom na vyjadrenie k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 1. marca 2017,

so zreteľom na to, že hlavní účastníci konania nepredložili návrh na nariadenie pojednávania v lehote troch týždňov od doručenia oznámenia o skončení písomnej časti konania, a vzhľadom na rozhodnutie podľa článku 106 ods. 3 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu o prejednaní žaloby bez ústnej časti konania,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: nemčina.

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa, Alpirsbacher Klosterbräu Glauner GmbH & Co. KG, podala 13. apríla 2015 na Úrade Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) prihlášku ochrannej známky Európskej únie podľa nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. ES L 78, 2009, s. 1) v znení zmien [nahradeného nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1)]. Prihláška ochrannej známky bola podaná na zápis slovného označenia Klosterstoff.

2 Výrobky uvedené v prihláške patria do tried 32 a 33 v zmysle Niceskej dohody o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957 v revidovanom a doplnenom znení a pre každú z týchto tried zodpovedajú tomuto opisu:

– trieda 32: „Pivo a pivárenské produkty; mixované nápoje obsahujúce pivo, nealkoholické nápoje, najmä nealkoholické pivá; prípravky na výrobu nápojov“,

– trieda 33: „Alkoholické nápoje s výnimkou piva; liehoviny a destiláty, konkrétne whisky, brandy, víno z lisovaného hrozna; vopred pripravené miešané alkoholické nápoje iné než sú nápoje z piva; prípravky na výrobu alkoholických nápojov“.

3 Rozhodnutím zo 4. septembra 2015 prieskumový pracovník zamietol zápis na základe článku 7 ods. 1 písm. b) c) a g) nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 7 ods. 1 písm. b) c) a g) nariadenia 2017/1001).

4 Dňa 13. októbra 2015 žalobkyňa podala proti rozhodnutiu prieskumového pracovníka odvolanie na EUIPO na základe článkov 58 až 64 nariadenia č. 207/2009 (teraz články 66 až 71 nariadenia 2017/1001).

5 Rozhodnutím zo 6. októbra 2016 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) piaty odvolací senát EUIPO zamietol odvolanie. V tejto súvislosti odvolací senát po prvé v bodoch 15 a 16 napadnutého rozhodnutia uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že prihlasovaná ochranná známka je zložená z nemeckých slov, je nutné zohľadniť nemecky hovoriacu verejnosť alebo verejnosť ovládajúcu základný slovník nemeckého jazyka, ktorá je informovaná a primerane pozorná a obozretná. Po druhé v bodoch 17 až 26 napadnutého rozhodnutia uviedol, že slovo „klosterstoff“, ktoré sa skladá zo slov „kloster“ a „stoff“, označuje výrobky obsahujúce alkohol pochádzajúci z kláštora alebo vyrobený na takomto mieste. Podľa odvolacieho senátu prihlasované slovné označenie predstavuje jednoduché spojenie dvoch výrazov, ktorých zlúčenie je opisné, pokiaľ ide o výrobky „pivo a pivárenske výrobky; mixované nápoje obsahujúce pivo, prípravky na výrobu nápojov“ patriace do triedy 32 a „alkoholické nápoje s výnimkou piva; liehoviny a destiláty, konkrétne whisky, brandy, víno z lisovaného hrozna; vopred pripravené miešané alkoholické nápoje iné než sú nápoje z piva; prípravky na výrobu alkoholických nápojov“ patriace do triedy 33. V bode 26 napadnutého rozhodnutia tak dospel k záveru, že zápis ochrannej známky sa musí zamietnuť na základe článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, pokiaľ ide o uvedené výrobky. Po tretie v bodoch 27 až 33 napadnutého rozhodnutia odvolací senát usúdil, že prihlasovaná ochranná známka nemá rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia, pokiaľ ide o tie isté výrobky, pretože len informuje o tom, že dotknuté výrobky obsahujú alkohol pochádzajúci z kláštora alebo vyrobený na takomto mieste. Spotrebiteľ preto nemá pri pohľade na označenie možnosť zistiť obchodný pôvod. Po štvrté odvolací senát v bodoch 34 až 37 napadnutého rozhodnutia konštatoval, že prihlasovaná ochranná známka je klamlivá v zmysle článku 7 ods. 1 písm. g) toho istého nariadenia preto, lebo necháva spotrebiteľov v domnienke, že nealkoholické nápoje obsahujú alkohol, a preto ju nemožno zapísať pre „nealkoholické nápoje, najmä nealkoholické pivá“ patriace do triedy 32. Po piate odvolací senát

v bodoch 38 a 39 napadnutého rozhodnutia usúdil, že skutočnosť, že iné ochranné známky obsahujúce prvok „stoff“ už boli skôr zapísané, nie je rozhodujúca na posúdenie zákonnosti zápisu prihlasovanej ochrannej známky.

Návrhy účastníkov konania

6 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie,

– uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

7 EUIPO navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

8 Žalobkyňa na podporu svojej žaloby v zásade uvádza štyri žalobné dôvody. Po prvé odvolací senát údajne porušil článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, keď konštatoval, že prihlasovaná ochranná známka má opisný charakter, pokiaľ ide o dotknuté výrobky. Po druhé odvolací senát údajne porušil článok 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, keď konštatoval, že prihlasovaná ochranná známka nemá rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle tohto ustanovenia. Po tretie odvolací senát údajne nesprávne dospel k záveru, že prihlasovaná ochranná známka je v prípade niektorých výrobkov klamlivá v zmysle článku 7 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 207/2009. Po štvrté odvolací senát sa v podstate odklonil od svojej skoršej rozhodovacej praxe.

O prvom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009

9 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď konštatoval, že prihlasovaná ochranná známka opisuje dotknuté výrobky v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009.

10 EUIPO namieta proti tomuto tvrdeniu.

11 Podľa článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 sa zamietne zápis „ochrann[ých] znám[ok], ktoré tvoria výlučne označenia alebo znaky, ktoré môžu slúžiť v obchode na označenie druhu, kvality, množstva, zamýšľaného účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu alebo času výroby tovarov alebo poskytovania služieb, prípadne iných vlastností tovarov alebo služieb“. Článok 7 ods. 2 toho istého nariadenia (teraz článok 7 ods. 2 nariadenia 2017/1001) stanovuje, že článok 7 ods. 1 uvedeného nariadenia sa bude uplatňovať napriek skutočnosti, že dôvody na zamietnutie existujú iba v časti Európskej únie.

12 Podľa judikatúry článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 bráni tomu, aby v ňom uvedené označenia alebo znaky boli vyhradené pre jediný podnik z dôvodu ich zápisu ako ochrannej známky. Toto ustanovenie teda sleduje cieľ všeobecného záujmu, ktorý vyžaduje, aby takéto označenia alebo údaje mohol každý voľne používať [rozsudky z 27. februára 2002, Ellos/ÚHVT (ELLOS), T-219/00,

EU:T:2002:44, bod 27, a z 2. mája 2012, Universal Display/ÚHVT (UniversalPHOLED), T-435/11, neuverejnený, EU:T:2012:210, bod 14; pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. októbra 2003, ÚHVT/Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, bod 31].

13 Okrem toho označenia alebo údaje, ktoré môžu v oblasti obchodu slúžiť na označenie vlastností výrobku alebo služby, o ktorých zápis sa žiada, sú na základe článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 považované za nespôsobilé plniť základnú funkciu ochrannej známky, čiže identifikovať obchodný pôvod výrobku alebo služby, aby tak spotrebiteľovi, ktorý získa výrobok alebo službu označené ochrannou známkou, umožnili pri ich ďalšom získaní uskutočniť rovnakú voľbu, ak sa jeho skúsenosť ukázala ako pozitívna, alebo inú voľbu, ak sa jeho skúsenosť ukázala ako negatívna (rozsudok z 2. mája 2012, UniversalPHOLED, T-435/11, neuverejnený, EU:T:2012:210, bod 15; pozri v tomto zmysle rozsudok z 23. októbra 2003, ÚHVT/Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, bod 30).

14 Z toho vyplýva, že na to, aby označenie spadalo pod zákaz uvedený v článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, musí byť medzi ním a predmetnými výrobkami alebo službami dostatočne priama a konkrétna spojitosť, ktorá dotknutej verejnosti umožňuje okamžite a bez ďalšieho uvažovania vnímať opis dotknutých výrobkov alebo služieb alebo niektorej ich vlastnosti [pozri rozsudok zo 16. októbra 2014, Larrañaga Otaño/ÚHVT (GRAPHENE), T-458/13, EU:T:2014:891, bod 16 a citovanú judikatúru].

15 Napokon je potrebné uviesť, že posúdenie opisného charakteru označenia možno vykonať len jednak z hľadiska vnímania príslušnou skupinou verejnosti a jednak z hľadiska dotknutých výrobkov alebo služieb [pozri rozsudok zo 7. júna 2005, Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft/ÚHVT (MunichFinancialServices), T-316/03, EU:T:2005:201, bod 26 a citovanú judikatúru].

16 S prihliadnutím na tieto úvahy treba preskúmať, či odvolací senát, ako tvrdí žalobkyňa, porušil článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009, keď dospel k záveru, že prihlasovaná ochranná známka má opisný charakter.

17 V prvom rade možno pripomenúť, že odvolací senát v bodoch 15 a 16 napadnutého rozhodnutia konštatoval, že dotknutú verejnosť, ktorá má vnímať opisný charakter prihlasovanej ochrannej známky, tvorí široká nemecky hovoriaca verejnosť alebo verejnosť ovládajúca základný slovník nemeckého jazyka. Pokiaľ ide o stupeň pozornosti príslušnej skupiny verejnosti, odvolací senát rozhodol, že ide o verejnosť, ktorá je riadne informovaná a primerane pozorná a obozretná. V prípade týchto úvah nejde o nesprávne posúdenie a žalobkyňa ich nespochybňuje.

18 V druhom rade odvolací senát v bodoch 17 až 26 napadnutého rozhodnutia usúdil, že výrazy „kloster“ a „stoff“ vnímané ako celok a svojím zlúčením sú opisné v tom zmysle, že ich príslušná skupina verejnosti bude vnímať ako odkaz na výrobky obsahujúce alkohol pochádzajúci z kláštora alebo vyrobený na takomto mieste. Na jednej strane odvolací senát odkazom na slovník *Duden* uviedol, že slovo „stoff“ označuje alkohol a konštatoval, že skutočnosť, že ide o hovorový výraz, je irelevantná. Takisto, pokiaľ ide o viacvýznamový charakter slova „stoff“, odvolací senát konštatoval, že je irelevantný, pretože sa aspoň jedným prípadným osobitným významom tohto výrazu vzťahuje na dotknuté výrobky. Na druhej strane uviedol, že príslušná skupina verejnosti je zvyknutá na zobrazenie alebo názvy kláštorov v súvislosti s alkoholickými nápojmi. Uviedol tak, že slová „klosterbrauerei“ (kláštorná pivároň) a „klosterbier“ (kláštorné pivo) sú známe pre znalcov piva, pretože množstvo pív sa vyrába v kláštoroch alebo opátstvach. Odvolací súd tiež uviedol tri francúzske, nemecké a rakúske opátstva a kláštory, ktoré vyrábajú liehoviny. Podľa odvolacieho senátu výroba pív a liehovín v kláštoroch sa datuje od stredoveku. Odvolací senát z týchto skutočností vyvodil jasnú spojitosť medzi prihlasovaným označením a dotknutými výrobkami. Napokon vyhlásil, že tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého označenie „klosterstoff“ nie je bežné, je neúčinné, pretože používanie tohto slovného označenia na označenie dotknutých výrobkov nemožno vylúčiť do budúcna.

19 Žalobkyňa v podstate uvádza, že odvolací senát chybne preukázal opisný charakter prihlasovanej ochrannej známky, keď vychádzal z analýzy slov „kloster“ a „stoff“, ktoré posudzoval oddelene, pričom dostatočne nezohľadnil celkový dojem vyplývajúci z tohto slovného označenia. Toto slovné označenie ako celok umožňuje príslušnej skupine verejnosti vnímať prihlasovanú ochrannú známku ako fantazijné a netradičné označenie, ktoré len uvádza pôvod dotknutých výrobkov. Prihlasovaná ochranná známka môže byť teda vnímaná tak, že označuje výrobok – ktorý nie je bližšie spresnený inak než slovom „stoff“ – ale ktorý predstavuje niečo podstatné, originálne a regionálne, pochádzajúci z kláštora alebo majúci s ním spojitosť. Okrem toho žalobkyňa tvrdí, že použitie slova „stoff“ na označenie alkoholických výrobkov a najmä piva nie je v nemecky hovoriacich krajinách bežné. Tento osobitný význam slova „stoff“ je navyše pre viaceré slovníky, internetové stránky a výsledky vyhľadávačov, ktoré žalobkyňa uvádza, neznáme slovo. Dokonca aj slovník *Duden*, na ktorý odkazuje odvolací senát, definuje používanie výrazu „stoff“ len v hovorovom zmysle a len pre silné alkoholické nápoje. Žalobkyňa tiež zastáva názor, že priemerní spotrebitelia nepoznajú tradíciu výroby pív a liehovín v kláštoroch, na ktorú poukazuje odvolací senát. Z týchto skutočností vyplýva, že príslušná skupina verejnosti si bez ďalšieho uvažovania nemôže vytvoriť nijakú priamu spojitosť medzi výrazom „klosterstoff“ a dotknutými výrobkami. Vzhľadom na skutočnosť, že prihlasovaná ochranná známka nie je opisná, podľa žalobkyne nemožno požiadavku dostupnosti tohto slovného označenia, ktorú uvádza odvolací senát, v prejednávanej veci uplatniť.

20 EUIPO nesúhlasí s týmito tvrdeniami.

21 Po prvé treba uviesť, že odvolací senát preskúmal každý jeden výraz tvoriaci prihlasovanú ochrannú známku tak, že vychádzal z významov vyplývajúcich zo slovníka Duden, v prípade ktorého samotná žalobkyňa priznáva, že ide o najvýznamnejší a najznámejší slovník nemeckého jazyka. Je tiež nepopierateľné, že žalobkyňa nespochybňuje zmysel výrazu „kloster“, ktorý prijal odvolací senát.

22 Treba však zamietnuť tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého, na rozdiel od toho, čo tvrdí odvolací senát v bode 17 napadnutého rozhodnutia, slovník *Duden*, pokiaľ ide o alkoholické nápoje, obmedzuje zmysel slova „stoff“ len na silné alkoholické nápoje a neuvádza pivá a iné pivárenské výrobky. Žalobkyňa nepredložila Všeobecnému súdu nijaký dôkaz, ktorým by podložila toto tvrdenie. Odvolací senát sa preto nedopustil nesprávneho posúdenia, keď konštatoval, že slovo „stoff“ označuje alkohol a bude tak vnímaný príslušnou skupinou verejnosti, pričom vychádzal z uvedeného slovníka.

23 Po druhé toto posúdenie odvolacieho senátu nemôže spochybniť skutočnosť, že viaceré slovníky, internetové stránky a výsledky vyhľadávačov, ktoré uviedla žalobkyňa, neudávajú súvislosť medzi „stoff“ a alkoholom. Je tiež irelevantné, že tento osobitný význam nie je v nemeckom jazyku veľmi známy a používaný v hovorovej reči. Z judikatúry totiž vyplýva, že sa musí zamietnuť zápis slovného označenia, ak aspoň jeden z jeho prípadných významov predstavuje vlastnosť dotknutých výrobkov alebo služieb [pozri rozsudok z 11. mája 2017, Bammer/EUIPO – mydays (MÄNNERSPIELPLATZ), T-372/16, neuverejnený, EU:T:2017:331, body 18 a 54 a citovanú judikatúru].

24 Odvolací senát v bode 17 napadnutého rozhodnutia teda správne konštatoval, že príslušná skupina verejnosti bude vnímať prihlasovanú ochrannú známku ako opisný údaj vzhľadom na to, že priemerní spotrebitelia sa budú domnievať, že dotknuté výrobky obsahujú alkohol pochádzajúci z kláštora alebo vyrábaný na takomto mieste. Ako uviedol odvolací senát v bode 26 napadnutého rozhodnutia, slovné označenie „Klosterstoff“ príslušnú skupinu verejnosti teda priamo informuje o druhu a kvalite časti uvedených výrobkov.

25 Po tretie odvolací senát v bodoch 20 a 21 napadnutého rozhodnutia analyzuje tradíciu výroby pív a liehovín v kláštoroch, ktorá siaha až do stredoveku. Podľa neho tieto skutočnosti z hľadiska príslušnej skupiny verejnosti sú dôkazom o existencii priamej spojitosti medzi prihlasovanou ochrannou známkou a dotknutými výrobkami.

26 Podľa žalobkyne priemerný spotrebiteľ túto tradíciu nemôže poznať. Táto argumentácia však nemôže uspieť. V prvom rade nemožno úplne vylúčiť, že časť širokej verejnosti má rozšírený všeobecný kultúrny rozhľad, pokiaľ ide o alkoholické nápoje [pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. mája 2015, Granette & Starorežná Distilleries/ÚHVT – Bacardi (42 VODKA JEMNÁ VODKA VYRÁBĚNÁ JEDINEČNOU TECHNOLOGIÍ 42 % vol.), T-607/13, neuverejnený, EU:T:2015:292, bod 105]. Ďalej je známe, že spotrebitelia sú zvyknutí na zobrazenia alebo názvy kláštorov, najmä pokiaľ ide o liehoviny a pivá [pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. októbra 2015, Benediktinerabtei St. Bonifaz/ÚHVT – Andechser Molkerei Scheitz (Genuß für Leib & Seele KLOSTER Andechs SEIT 1455), T-78/14, neuverejnený, EU:T:2015:768, body 27 a 29]. Napokon aj za predpokladu, že prihlasovanú ochrannú známku nemožno spájať s touto tradíciou, táto okolnosť nemôže svojou povahou spochybniť skutočnosť, že príslušná skupina verejnosti pri vnímaní dotknutého slovného označenia sa bude domnievať, že ide o odkaz na výrobky obsahujúc alkohol pochádzajúci z kláštora alebo vyrábaný na takomto mieste.

27 Treba navyše zamietnuť tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého priemerní spotrebitelia z niektorých členských štátov nemôžu poznať túto tradíciu výroby piva, osobitne v južnej a vo východnej Európe. Zo samotného znenia článku 7 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 totiž vyplýva, že článok 7 ods. 1 tohto nariadenia sa bude uplatňovať napriek skutočnosti, že dôvody zamietnutia existujú iba v časti Únie. V tejto súvislosti Všeobecný súd už rozhodol, že uvedenú časť Únie môže prípadne tvoriť jeden členský štát (pozri rozsudok z 27. júna 2017, Jiménez Gasalla/EUIPO (B2B SOLUTIONS), T-685/16, neuverejnený, EU:T:2017:438, bod 29 a citovanú judikatúru).

28 Je potrebné teda uviesť, že odvolací senát z hľadiska príslušnej skupiny verejnosti správne preukázal existenciu konkrétnej spojitosti medzi prihlasovanou ochrannou známkou a všetkými dotknutými výrobkami, vrátane pív. Z toho dôvodu nie je potrebné rozhodnúť o tvrdení uvedenom v bode 20 napadnutého rozhodnutia a napadnutom žalobkyňou, podľa ktorého „znalci pív“ poznajú slová „klosterbrauerei“ a „klosterbier“. Táto výhrada je neúčinná vzhľadom na skutočnosť, že aj keby jej bolo vyhovené, nespochybnila by predchádzajúce úvahy.

29 Po štvrté žalobkyňa tvrdí, že prihlasovaná ochranná známka obsahuje odkaz na určitý výrobok – ktorý nie je spresnený inak, než slovom „stoff“, ale ktorý vyvoláva dojem o niečom podstatnom, originálnom a regionálnom – pochádzajúci alebo súvisiaci s kláštorom bez toho, aby presne označoval alebo opisoval tento osobitný predmet. Slovné označenie Klosterstoff je ako celok teda dostatočným výtvorom fantázie, ale aj vzdialený od bežného požívania v reči príslušnej skupiny verejnosti na to, aby ho táto verejnosť vnímala ako čisto opisný údaj o dotknutých výrobkoch.

30 Toto tvrdenie nie je presvedčivé. V tejto súvislosti možno pripomenúť, že ochranná známka tvorená novotvarom alebo slovom zloženým z prvkov, z ktorých každý opisuje vlastnosti prihlasovaných výrobkov alebo služieb, o ktorých zápis sa žiada, sama opisuje vlastnosti týchto výrobkov alebo služieb v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 okrem prípadu, že existuje zjavný rozdiel medzi novotvarom alebo slovom a jednoduchým súhrnom prvkov, ktoré ho tvoria. Predpokladom toho je, že z dôvodu netradičného charakteru kombinácie prvkov vzhľadom na uvedené výrobky alebo služby novotvar alebo slovo vytvára dojem dostatočne vzdialený dojmu vyvolanému jednoduchým spojením údajov na základe znakov, ktoré ich tvoria, takže prevažuje nad súhrnom uvedených prvkov [pozri rozsudky z 22. júna 2005, Metso Paper Automation/ÚHVT (PAPERLAB), T-19/04, EU:T:2005:247, bod 27 a citovanú judikatúru, a z 22. mája 2008, Radio Regenbogen Hörfunk in Baden/ÚHVT (RadioCom), T-254/06, EU:T:2008:165, bod 31 a citovanú judikatúru].

31 Je pritom nutné konštatovať, že slovné označenie nemá z hľadiska pravidiel nemeckého jazyka netradičnú štruktúru, takže, ako odvolací senát v bodoch 17, 23 a 25 napadnutého rozhodnutia v podstate správne konštatoval, bude príslušnú skupinu verejnosti jasne informovať o tom, že dotknuté výrobky obsahujú alkohol pochádzajúci z kláštora alebo vyrábaný na takomto mieste.

32 Vzhľadom na tieto skutočnosti sa odvolací senát nedopustil nesprávneho posúdenia, keď v súlade s článkom 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 zamietol zápis prihlasovanej známky pre výrobky „pivo a piváreské výrobky; mixované nápoje obsahujúce pivo, prípravky na výrobu nápojov“ patriace do triedy 32 a „alkoholické nápoje s výnimkou piva; liehoviny a destiláty, konkrétne whisky, brandy, víno z lisovaného hrozna; vopred pripravené miešané alkoholické nápoje iné než sú nápoje z piva; prípravky na výrobu alkoholických nápojov“ patriace do triedy 33. Z toho vyplýva, že prvý žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

O druhom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009

33 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že odvolací senát sa dopustil nesprávneho posúdenia, keď konštatoval, že prihlasovaná ochranná známka nemá rozlišovaciu spôsobilosť v zmysle článku 7 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

34 EUIPO toto tvrdenie spochybňuje.

35 Ako vyplýva z článku 7 ods. 1 nariadenia č. 207/2009, uplatnenie jedného z absolútnych dôvodov zamietnutia postačuje na to, aby označenie nebolo zapísané ako ochranná známka Európskej únie [rozsudky z 19. septembra 2002, DKV/ÚHVT, C-104/00 P, EU:C:2002:506, bod 29, a zo 7. októbra 2015, Cyprus/ÚHVT (ΧΑΛΛΟΥΜΙ a HALLOUMI), T-292/14 a T-293/14, EU:T:2015:752, bod 74].

36 V dôsledku toho vzhľadom na skutočnosť, pokiaľ ide o dotknuté výrobky, že z preskúmania prvého žalobného dôvodu vyplýva, že označenie podané na zápis má opisný charakter v zmysle článku 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 207/2009 a že iba tento samotný dôvod odôvodňuje napadnuté zamietnutie zápisu, každopádne nie je potrebné skúmať dôvodnosť žalobného dôvodu založeného na porušení článku 7 ods. 1 písm. b) uvedeného nariadenia (pozri v tomto zmysle uznesenie z 13. februára 2008, Indorata-Serviços e Gestão/ÚHVT, C-212/07 P, neuverejnené, EU:C:2008:83, bod 28).

O treťom žalobnom dôvode založenom na porušení článku 7 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 207/2009

37 Žalobkyňa na rozdiel od toho, čo rozhodol odvolací senát, uvádza, že prihlasovaná ochranná známka nemôže klamať príslušnú skupinu verejnosti, pokiaľ ide o výrobky „nealkoholické nápoje, najmä nealkoholické pivá“ nachádzajúce sa v triede 32. Zastáva názor, že pre priemerne pozorného spotrebiteľa je jasné, že nealkoholické nápoje nezahŕňajú pivo alebo iný druh alkoholu. Okrem toho dôvod zamietnutia zápisu založený na klamlivom charaktere prihlasovanej ochrannej známky sa uplatní len vtedy, ak by táto ochranná známka bola klamlivá pre všetky výrobky, ktoré označuje.

38 EUIPO nesúhlasí s týmito tvrdeniami.

39 Na úvod treba uviesť, že žalobkyňa svojím tretím žalobným dôvodom spochybňuje napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom odvolací senát o prihlasovanej ochrannej známke rozhodol, že je klamlivá, pokiaľ ide o výrobky „nealkoholické nápoje, najmä nealkoholické pivá“ nachádzajúce sa v triede 32. Je teda iný ako prvé dva žalobné dôvody, ktorými žalobkyňa napadla zamietnutie zápisu uvedenej ochrannej známky, pokiaľ ide o alkoholické nápoje uvedené v triedach 32 a 33.

40 Vzhľadom na tento rozdiel nemožno na tento žalobný dôvod uplatniť judikatúru pripomenutú v bodoch 35 a 36 vyššie. Skutočnosť, že bolo konštatované, že slovné označenie má v prípade alkoholických nápojov opisný charakter, nezbavuje Všeobecný súd povinnosti preskúmať údajnú klamlivú povahu prihlasovanej ochrannej známky v rozsahu, v akom označuje iný druh výrobku, a to „nealkoholické nápoje, najmä nealkoholické pivá“.

41 Podľa článku 7 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 207/2009 sa nezapíšu do registra také ochranné známky, ktoré môžu klamať verejnosť, napríklad pokiaľ ide o povahu, kvalitu alebo zemepisný pôvod tovaru alebo služieb.

42 V tejto súvislosti možno uviesť, že podľa ustálenej judikatúry predpokladom prípadov zamietnutia zápisu uvedených v článku 7 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 207/2009 je, že možno z nich vyvodiť existenciu skutočného zavádzania alebo dostatočne závažnú hrozbu zavádzania spotrebiteľa [pokiaľ ide o článok 3 ods. 1 písm. g) prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. ES, L 40, 1989, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 92), ktorého znenie zodpovedá zneniu článku 7 ods. 1 písm. g), nariadenia č. 207/2009, pozri v tomto zmysle rozsudky zo 4. marca 1999, Consorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola, C-87/97, EU:C:1999:115, bod 41, a z 30. marca 2006, Emanuel, C-259/04, EU:C:2006:215, bod 47; pozri tiež rozsudky z 8. júna 2017, W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze, C-689/15, EU:C:2017:434, bod 54 a citovanú judikatúru, a z 5. mája 2011, SIMS – École de ski internationale/ÚHVT – SNMSF (esf école du ski français), T-41/10, neuverejnený, EU:T:2011:200, bod 49 a citovanú judikatúru).

43 V prejednávanej veci odvolací senát v bodoch 35 a 36 napadnutého rozhodnutia konštatoval, že ak priemerní spotrebitelia uvidia slovné označenie Klosterstoff na balení dotknutých výrobkov, a to na „nealkoholických nápojoch, najmä nealkoholických pivách“, budú sa z dôvodu uvedenia slova „stoff“ domnievať, že sú vyrobené z alkoholu. Podľa odvolacieho senátu z toho vyplýva, že prihlasovaná ochranná známka je klamlivá, pretože jasne informuje o tom, že dotknuté výrobky, ktoré táto ochranná známka označuje, sú alkoholické nápoje, zatiaľ čo „nealkoholické nápoje, najmä nealkoholické pivá“ neobsahujú alkohol.

44 Vzhľadom na úvahy vyjadrené v rámci prvého žalobného dôvodu je nutné prikloniť sa k stanovisku odvolacieho senátu, podľa ktorého priemerní spotrebitelia si budú spájať slovo „stoff“ s alkoholom. Odvolací senát preto správne konštatoval, že prihlasovaná ochranná známka predstavuje klamlivý údaj v prípade, že sa vzťahuje na nealkoholické nápoje.

45 Tento záver nevyvracia ani skutočnosť, ako tvrdí žalobkyňa, že zloženie uvedených nápojov je na týchto výrobkoch uvedené. Na jednej strane, ak by sa prijala táto argumentácia, znamenalo by to, že k zániku klamlivého charakteru ochrannej známky by pre priemerného spotrebiteľa došlo až po prečítaní etikety, na ktorej sú uvedené prísady týchto nápojov. Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, nie je vôbec jednoznačné, že spotrebitelia budú vedieť o tom, že tieto nápoje neobsahujú alkohol. Ako zdôrazňuje EUIPO, môže sa stať, že spotrebitelia si kúpia tieto výrobky v zhone bez toho, aby mali čas skúmať text nachádzajúci sa na obale. Na druhej strane z judikatúry vyplýva, že možnosť spotrebiteľa overiť si na etikete, ktoré prísady boli použité pri výrobe nápoja, sama osebe nebráni tomu, aby ochranná známka, ktorá označuje tieto výrobky, bola klamlivá [pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. novembra 2009, Torresan/ÚHVT – Klosterbrauerei Weissenohe (CANNABIS), T-234/06, EU:T:2009:448, bod 43].

46 Napokon nemožno prijať tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého sa dôvod pre zamietnutie uvedený v článku 7 ods. 1 písm. g) nariadenia č. 207/2009 uplatní iba v prípade, že by bola ochranná známka klamlivá len pre všetky výrobky. EUIPO môže totiž zamietnuť zápis ochrannej známky pre niektoré výrobky, ktoré táto ochranná známka označuje, i keď jej klamlivý charakter sa týka len uvedených výrobkov a nie všetkých označených výrobkov [pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. októbra 2016,

Caffè Nero Group/EUIPO (CAFFÈ NERO), T-37/16, neuverejnený, EU:T:2016:634, body 53 a 54, a z 27. októbra 2016, Caffè Nero Group/EUIPO (CAFFÈ NERO), T-29/16, neuverejnený, EU:T:2016:635, body 48 a 49].

47 Z toho vyplýva, že tretí žalobný dôvod sa musí zamietnuť.

O štvrtom žalobnom dôvode založenom na porušení skoršej rozhodovacej praxe EUIPO

48 Tento žalobný dôvod tvoria dve výhrady. Prvou výhradou žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát tým, že zamietol zapísať prihlasovanú ochrannú známku, nedostatočne odôvodnil dôvody, ktoré by odôvodňovali odchýlenie sa od skoršej rozhodovacej praxe EUIPO. Podľa žalobkyne EUIPO totiž zapísal viaceré skoršie slovné ochranné známky alebo tieto ochranné známky boli predmetom národných a medzinárodných zápisov pre výrobky patriace do tried 32 a 33 aj napriek tomu, že obsahovali prvok „stoff“. Druhá výhrada, ktorá bola prvýkrát predložená až pred Všeobecným súdom, sa zakladá na nesprávnom právnom posúdení odvolacieho senátu v tom zmysle, že EUIPO zapísal viacero skorších slovných ochranných známok alebo tieto ochranné známky boli predmetom zápisov v Nemecku a medzinárodných zápisov pre výrobky patriace do tried 32 a 33 napriek tomu, že obsahovali prvok „kloster“.

49 EUIPO nesúhlasí s týmito tvrdeniami.

50 Pokiaľ ide o prvú výhradu, treba pripomenúť, že podľa článku 75 prvej vety nariadenia č. 207/2009 (teraz článok 94 prvá veta nariadenia 2017/1001) musia byť rozhodnutia EUIPO odôvodnené. Podľa judikatúry táto povinnosť má totiž rovnaký rozsah ako povinnosť zakotvená v článku 296 ZFEÚ a jej cieľom je jednak oboznámiť dotknuté osoby s dôvodmi prijatých opatrení, aby mohli chrániť svoje práva, a jednak umožniť súdu Únie preskúmať zákonnosť týchto rozhodnutí [rozsudok z 28. apríla 2004, Sunrider/ÚHVT – Vitakraft-Werke Wührmann a Friesland Brands (VITATASTE a METABALANCE 44), T-124/02 a T-156/02, EU:T:2004:116, body 72 a 73 a citovaná judikatúra].

51 Možno tiež pripomenúť, že rozhodnutia, ktoré podľa nariadenia č. 207/2009 prijímajú odvolacie senáty EUIPO v súvislosti so zápisom označenia ako ochrannej známky Európskej únie, patria do výkonu vymedzenej právomoci, a nie do rámca diskrečnej právomoci. Legalita týchto rozhodnutí sa musí teda posudzovať výlučne na základe tohto nariadenia, ako ho vykladá súd Únie a nie na základe skoršej rozhodovacej praxe odvolacích senátov [pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. apríla 2007, Alcon/ÚHVT, C-412/05 P, EU:C:2007:252, bod 65; z 2. mája 2012, UniversalPHOLED, T-435/11, neuverejnený, EU:T:2012:210, bod 37, a z 8. mája 2012, Mizuno/ÚHVT – Golfino (G), T-101/11, neuverejnený, EU:T:2012:223, bod 77 a citovanú judikatúru]. Okrem toho už bolo rozhodnuté, že hoci s prihliadnutím na zásady rovnosti zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných je EUIPO povinný zohľadňovať už prijaté rozhodnutia a s mimoriadnou pozornosťou skúmať, či je, alebo nie je potrebné rozhodnúť v rovnakom zmysle, uplatňovanie týchto zásad musí byť v súlade s dodržiavaním zásady zákonnosti [rozsudok z 21. januára 2015, Sabores de Navarra/ÚHVT – Frutas Solano (KIT, EL SABOR DE NAVARRA), T-46/13, neuverejnený, EU:T:2015:39, bod 47 a citovaná judikatúra].

52 Systém ochranných známok Európskej únie je navyše autonómnym systémom, ktorý tvorí súbor pravidiel a sleduje ciele, ktoré sú preň špecifické, pričom jeho uplatnenie je nezávislé od akéhokoľvek vnútroštátneho systému. Z tohto dôvodu sa musí spôsobilosť označenia na zápis ako ochrannej známky Európskej únie posudzovať výlučne na základe príslušnej právnej úpravy. EUIPO a prípadne súd Únie nie sú viazaní rozhodnutiami prijatými na úrovni členských štátov, či tretích štátov, i keď ich môžu zohľadniť, a ani jedno ustanovenie nariadenia č. 207/2009 nezaväzuje EUIPO alebo na základe žaloby Všeobecný súd, aby dospeli k rovnakým výsledkom, k akým dospeli vnútroštátne úrady alebo súdy v podobnej situácii [rozsudok z 15. júla 2015, Australian Gold/ÚHVT – Effect Management & Holding (HOT), T-611/13, EU:T:2015:492, bod 60 a citovaná judikatúra].

53 V prejednávanej veci odvolací senát v bode 38 napadnutého rozhodnutia konštatoval, že ochranné známky Európskej únie, ktoré uvádza žalobkyňa a ktoré používajú výraz „stoff“, nemôžu spochybniť posúdenie prieskumového pracovníka. Okrem toho odvolací senát v tom istom bode uviedol, že v prípade uvedených ochranných známok nejde o porovnateľné označenia, pretože hoci obsahujú prvok „stoff“, ale ako časť iných výrazov. Pokiaľ ide o ochranné známky zapísané do nemeckého registra alebo do medzinárodného registra, ktoré tiež obsahujú slovo „stoff“, v bode 39 napadnutého rozhodnutia uviedol, že tieto zápisy neboli predmetom konania, v rámci ktorých on rozhodoval a nemenia záver týkajúci sa nespôsobilosti zápisu prihlasovanej ochrannej známky.

54 Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, je nutné konštatovať, že toto odôvodnenie je dostatočné.

55 Pokiaľ ide o druhú výhradu, EUIPO uvádza, že dokumenty nachádzajúce sa v prílohe K 13 žaloby sú neprípustné, lebo boli prvýkrát predložené až pred Všeobecným súdom.

56 Túto prílohu tvorí výpis z nemeckej internetovej stránky polymark z 23. novembra 2016. Obsahuje sedem slovných ochranných známok obsahujúcich prvok „kloster“, ktoré boli zapísané ako ochranné známky Európskej únie alebo ako nemecké ochranné známky alebo boli tiež predmetom medzinárodného zápisu s rozšírením ochrany na Úniu.

57 Tieto dokumenty, hoci boli po prvýkrát predložené až pred Všeobecným súdom, nie sú dôkazmi v pravom zmysle slova podľa článku 85 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu, ale sa týkajú rozhodovacej praxe EUIPO a vnútroštátnej judikatúry, na ktorú má účastník konania právo poukázať, i keď uvedená prax predchádzala konaniu pred EUIPO [pozri v tomto zmysle rozsudky z 24. novembra 2005, Sadas/ÚHVT – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, EU:T:2005:420, bod 20; z 18. novembra 2014, Repsol/ÚHVT – Adell Argiles (ELECTROLINERA), T-308/13, neuverejnený, EU:T:2014:965, bod 20, a z 24. novembra 2016, CG/EUIPO – Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER), T-349/15, neuverejnený, EU:T:2016:677, body 18 a 19]. Námietku neprípustnosti treba preto zamietnuť.

58 Podľa judikatúry citovanej v bodoch 51 a 52 vyššie treba však zamietnuť výhradu vznesenú žalobkyňou. Konkrétne, ako bolo uvedené v bodoch 32 a 44 vyššie, odvolací senát z právneho hľadiska správne konštatoval, že prihlasovaná ochranná známka má jednak opisný charakter, pokiaľ ide o výrobky ako „pivo a pivárenské výrobky; mixované nápoje obsahujúce pivo, prípravky na výrobu nápojov“ patriace do triedy 32 a „alkoholické nápoje s výnimkou piva; liehoviny a destiláty, konkrétne whisky, brandy, víno z lisovaného hrozna; vopred pripravené miešané alkoholické nápoje iné než sú nápoje z piva; prípravky na výrobu alkoholických nápojov“ patriace do triedy 33 (pozri bod 32 vyššie), a jednak svojou povahou klame verejnosť, pokiaľ sa vzťahuje na nealkoholické nápoje (pozri bod 44 vyššie), takže žalobkyňa sa nemôže na účely vyvrátenia tohto záveru účinne odvolávať na skoršie rozhodnutia EUIPO [pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. januára 2015, KIT, EL SABOR DE NAVARRA, T-46/13, neuverejnený, EU:T:2015:39, bod 47 a citovanú judikatúru]. Skutočnosť, že ochranné známky, ktoré obsahujú prvok „kloster“ boli už skôr zapísané, nemôže spochybniť opisný a klamlivý charakter prihlasovanej ochrannej známky.

59 Vzhľadom na tieto úvahy je potrebné zamietnuť štvrtý žalobný dôvod, a teda aj žalobu v celom rozsahu.

O trovách

60 V súlade s ustanovením článku 134 ods. 1 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa vo veci nemala úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhmi EUIPO.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (deviata komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Alpirsbacher Klosterbräu Glauner GmbH & Co. KG je povinná nahradiť trovy konania.

Gervasoni Kowalik-Bańczyk Mac Eochaidh

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 26. októbra 2017.

Podpisy